

ՄԱՐՏԱԲԱԴ

SEMENARIO SARDARABAD

Fiel expresión del pensar Demócrata Liberal de las colectividades armenias de Sudamérica
Primer semanario armenio de Sudamérica impreso en el sistema offset.

PRIMICIVO PAGADO
Concesión N° 2178
LARGA REQUICIDA
Comisión N° 1278

BUENOS AIRES, AÑO VIII N° 201

JUEVES, 12 DE AGOSTO DE 1982

NUEVO COMANDANTE EN LA FUERZA AEREA

El Martes 17 de agosto ppdo., asumió su mando el nuevo comandante en jefe de la Fuerza Aérea, brigadier Augusto Jorge Hughes, quien ratificó el propósito de "lograr la normalización institucional en los plazos oportunamente establecidos".

En el transcurso de la ceremonia que fue realizada en

la Escuela de Aviación Militar de Córdoba, y a la que asistieron altas autoridades civiles y militares, el brigadier Hughes expresó, entre otros conceptos de importancia: "Si realmente se quiere vivir dentro de la ley y estabilizar las instituciones, debemos conducirnos en un marco de respeto mutuo que permita el libre

juego de las ideas y también concertarse los objetivos fundamentales entre los distintos sectores del cuerpo social, para que con el esfuerzo de todos e independientemente de quienes detentan el poder en cada etapa, se logre la continuidad de acción necesaria para lograr su consecución".

TRATADO DE SEVRES FIRMADO HACE 62 AÑOS

Los límites de una Armenia libre e independiente fueron establecidos por el presidente de los Estados Unidos Woodrow Wilson, según los términos establecidos por el Tratado de Sevres, firmado el 10 de agosto de 1920 por las victoriosas Fuerzas Aliadas de la Primera Guerra Mundial. El tratado nunca se implementó, ya que el convenio fue anulado por el Tratado de Lausana, que confirmó la jurisdicción Turca sobre los históricos territorios armenios.

ՀԱՂՈՐԴԱԳԻՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հայաստանաց Առաքելական Եկեղեցու Կաթողիկոսական Աթոռների և բոլոր թեմերի, այսպես էլ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի նախագահ Գերագույն Հոգևոր Խորհուրդը, իր 21-րդ նիստի 1982 թուականի որոշմամբ, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի հայտնի Հայրապետական Կաթողիկոսական Գերաշնորհ Ս. Ներսես Եպիսկոպոս Պապիկյանին նշանակեց Ա. Էջմիածնի Մայր Աթոռի Կաթողիկոս:

COMUNICADO DE LA SANTA SEDE

En reconocimiento de las distintas Sedes Apostólicas y de nuestras Legaturas y Primaturas, comunicamos que en la reunión del 2 de julio del Santo Sínodo, con la asistencia del Catolicós de todos los armenios, se resolvió designar a quien fuera Obispo Legado de la Iglesia Católica para Inglaterra y miembro de la Congregación de Propaganda Fide, S.E. Monseñor Nerses Bozabalian, como Obispo Legado de la Santa Sede.

San Etchmiadzin - 21 de julio de 1982

UGAB rindió homenaje a los caídos en Las Malvinas

El 16 de agosto ppdo., a las 11.00 en el Salón de Actos del Insituto Marie Manoogian de la UGAB, tuvo lugar un acto para recordar el aniversario del fallecimiento del Gral. José de San Martín. En el transcurso del mismo, se hizo entrega de presentes recordatorios, a sobrevivientes de la heroica gesta de Las Malvinas. Emotivo y conmovedor, cuyos detalles ampliaremos en nuestro próximo número.

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA
LIGA DE JOVENES

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA
COMPLEJO ALEX MANOOGIAN

Domingo 5 de Setiembre a las 12 Hs.

INAUGURACION DEL GIMNASIO CUBIERTO

ACTO PUBLICO INSTITUCIONAL CON LOS AUSPICIOS DEL ARCHIMANDRITA KRIKORIS VARTABED PUNIATIAN, LOCUM TENENS DE LA IGLESIA APOSTOLICA ARMENIA Y EL PATROCINIO DEL PRESIDENTE VITALICIO ALEX MANOOGIAN

ACEVEDO 1322

ENTRADA LIBRE

BRASIL:

Tribuna do Ceará
Fortaleza 19/05/1982

CARLOS FERMANIAN RELEMBRA MASSACRE ARMENIO

Entre nós, cearenses, vive uma família de armênios sobrevivente do massacre patrocinado pelos turcos, no dia 24 de abril de 1915. Naquela data, morreram mais de dois milhões de pessoas, pela fé, entre idosos, mulheres crianças e famílias inteiras. Carlos Fermanian hoje conta com 80 anos, 54 dos quais passaram no Brasil. Sua experiência de vida foi calcada em luta, desespero e sofrimento.

cidade e gostou". Fortaleza é a melhor capital do Brasil". Como consegui emprego? Como sobreviver? O pão foi o alimento básico. Com alguns trocados passou a comprar tecidos e alguns utensílios domésticos para sair vendendo de porta em porta. Com o resultado dos ganhos resolveu estudar a noite e assim se familiarizou com o povo. "Eles me chamavam Turco, eu ficava danado". Depois, voltou a sua pátria e não encontrou mais nenhum parente. No entanto, trouxe aquela que ainda hoje vive ao seu lado, em todos os momentos, sua esposa. Da uniao nasceram, aqui em Fortaleza, cinco filhos- tres homens e duas mulheres.

Dessa luta toda, eu falo com felicidade dos filhos da educação que consegui transmitir, pois consegui formar dois: um é médico, outro é conomista, dois dedicaram se as artes, uma é pianista e outro professor de violino. Dos cinco, apenas "Arminé nao tem formatura, mas é casada e mora em Salvador".

Como "galego", ou seja, vendedor de objetos recebendo um pagamento por semana, ou quinzena, dos clientes, batendo-lhes a porta ele passou muitos anos. Quando voltou casado e com o surgimento do primeiro filho a coisa tinha que melhorar, foi aí que ele abriu a Casa Armenia na Barao do Rio Branco comercializando tecidos. Hoje está aposentado.

Quando ao seu passado, mais precisamente sobre o dia do massacre, ele friso que o ambiente foi de terror e que a imagem vivida por ele jamais será esquecida. Como aqui nao tem uma colonia de armênios, já que a maioria reside em Sao Paulo, "nós nos juntamos em nossa residencia, toto dia 24 de abril, em sinal de luto e meditamos sobre a ocorrência".

Ao lembrar aquele dia 24 de abril com voz ainda embaraçada, sotaque de "galego", já que o tempo nao modificou suas origens, nem a própria aculturação, seus olhos ficaram repletos de lágrimas: "Eu perdi a minha família, meu pai, minha mae, tios e alguns irmaos. Os poucos sobreviventes fugiram para a Siria e de lá se dispersaram. O Brasil recebeu inúmeros compatriotas, entre eles eu e uma irma casada com Domingos Adamian, também armênio".

Ele contou que ao chegar no Brasil sua vida foi difícil. Nao sabia falar nem entendia Português. Parou nesta

N. de la R.: Este artículo, publicado en el "Tribuna do Ceará" de Brasil, ilustra la historia de un hombre, que como muchos arménios, llegó a América, en busca de paz, trabajo y porvenir. Es la historia de Carlos Fermanian, que bien podría ser la de cualquier "ian", hombre, mujer o niño, que vivió las secuelas de la Gran tragedia. Y, a la vez, es un testimonio de gratitud hacia un país, en este caso Brasil, que le dio la oportunidad de vivir con dignidad.

HISTORIA DE LA CUESTION ARMENIA (VII)

Por el Prof. Kersam Aharonian
AUTODEFENSA ARMADA.

LOS PARTIDOS POLITICOS ARMENIOS

A su regreso de la reunión cumbre de Berlín 1878, Jrimian Hairig, por medio de su fábula del "Hariedá y el cucharón de papel" (1) demostró que habla comprendido la esencia del acuerdo de la cumbre de Berlín. Los cristianos pueblos de los Balcanes, los de Karadagh, los serbios y los búlgaros hablan comido harisa. Jorgos los serbios o se aseguraron terminos-por cuanto poseían cucharón (1, Harisa, plato nacional armenio. N. del T.) de hierro en sus manos, representaban una fuerza, hablan armado y hablan combatido; se hablan sacrificado por su liberación. En cambio, nosotros nos hablamos conformado con un pañuelo mojado por las lágrimas y con memorandos y nos hicimos mercedones del desprecio recibido. ¡Entonces!, entonces era necesario, se hacia imprescindible, que nosotros también representáramos una fuerza o licitáramos nuestros derechos desde posiciones de fuerza; es decir, imponer nuestra voluntad por la fuerza...

"Sólo las armas traerán la salvación al armenio (esta línea pertenece a una canción que entonaban todos los combatientes de ese entonces; más tarde los dashnagsagán la modificaron y trataron de apropiarse de ella). Se imponía organizarse, atraer y armar a las juventudes arménias en las respectivas organizaciones; crear grupos de fedales, rebelarse y luchar. luego, sí, participar en las reuniones internacionales con un cucharón de hierro. El armenio no iba a llorar a implorar más, no iba a presentarse ante los congresos internacionales para implorar piedad y justicia, todo lo contrario, iba a conquistar sus derechos, pues debía imponer su voluntad y de ese modo asegurarse una vida digna. Este fue el espíritu que se extendió como reguero de pólvora por todo el país y fuera de fronteras en los días previos a la reunión de Berlín. Así fue como, en los años ochenta del siglo pasado, aparecieron grupos y uniones que prefirieron la lucha armada contra la tiranía de Abdul Hamid. La primera seria organización se creó en Van, en el año 1885. El partido Armenagán una organización política nacional fundado, por Mgrdich Avedisian y sus amigos patriotas, quienes crecieron influidos por las ideas los conceptos de Mgrdich Portugalian y Jrimian Hairig. EL partido Armenagán, cuyo portavoz era el periódico "Armenia" editado por Portugalian en Marsella, siempre se abstuvo de llevar a cabo toda actividad que resultare pernicioso a la causa; se mantuvo alejado de todo aventurerismo, cuidándose de expresiones ostentosas, adoptando una línea de conducta realista para evitar, de esa manera, fomentar planes perniciosos capaces de poner en peligro inútilmente la seguridad de las masas indefensas y no dar motivo al sultán rojo para que éste iniciara su plan de exterminio. Los Armenagán proponían educar a la juventud en un espíritu de sano patriotismo y luego sí, preparándose con sigilo para la lucha armada; Paralelamente a esta su intención era ir almacenando armas secretamente en los distintos centros de la armenia montañosa, en el aspecto internacional, esperar el momento oportuno (como por ejemplo, cuando las tropas turcas hubieran emprendido combate contra las fuerzas enemigas extranjeras) para desencadenar la rebelión de todos los arménios, hasta lograr la finalización exitosa del problema armenio. La sensatez imponía no provocar a la fiera; la cordura exigía ser cauteloso, discreto, circunspeto, por cuanto el pensamiento político turco habia dado lugar a la adopción de rumbos en extremo peligrosos, pues antes de Abdul Hamid, el sultán Abdul Aziz habia heredado el "testamento político" de Fuad pashá. Dicho testamento impola fusión de todas las minorías étnicas y, en el caso de la imposibilidad de aplicar en el terreno este programa, se abstenían de eliminar a las razas que la resistieran.

"El imperio otomano se halla en peligro decaer por el tamento de Fuad pashá. Los imperdonables errores de nuestros antepasados nos han arrojado en una situación

Montevideo:

"Día del niño"

en

U.G.A.B.

El domingo 8 de agosto, en el Gimnasio Misak Kouyoumdjian se realizó la conmemoración del "Día del Niño". El programa infantil, acorde a la celebración, fue realizado por los alumnos del "Colegio Nubarian-Alex Manoogian", y fue organizado por la Comisión de Madres.

Los niños pasaron una velada sumamente agradable, bajo la tutela del gran benefactor Misak Kouyoumdjian de su esposa Arpiné, y del Sr. Garabed Tchokaklian de Buenos Aires.

* U.G.A.B. *

ՄՏԱՑԱԾ ԵՆՔ

Հ.Բ.Ը.ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՊԱՆԾԱԼԻ ԱԴԱՄԱՆԴԵԱՅ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ

ՆՈՒՐՈՒԱԾ՝

«75 ՏԱՐԻ, ՍԷՐ

ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ ԵՐԱԶ»

Գեղասիպ Գիրքը

խմբագրութեամբ՝

Տօքթ. Մ. ՀԱՅԿԵՆՅԻ

Ստանալու համար դիմել Հ.Բ.Ը.Միութեան գրասենեակը

LIGA DE JOVENES

TE - DESFILE

Sábado 28 de Agosto

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Roberto M. Malkasian y Asoc.
ABOGADOS

Corrientes 1296 7° "74" 12 a 18 hs.
35-1632 35-9504

(cont. pag. 8)

CARTA DEL EJERCITO AL INST. M. MANOOGIAN

CAMPO DE MAYO, de Julio de 1982

NG2-4150 12

Tengo el agrado de dirigirme a usted, Sr. Doctor, con el objeto de que por su digno intermedio, haga llegar a sus alumnos las sinceras muestras de agradecimiento del suscrito por haberlos incluido el personal de la Escuela de Ingenieros, por vuestra amplia colaboración a nuestras Fuerzas Armadas.

Esta actitud asumida por todos los alumnos, pone de relieve vuestro alto grado de Patriotismo y confianza en el tratamiento del reconocimiento de todos nuestros bravos soldados por sus intereses más sagrados de nuestra querida Patria.

Mucho agradezco vuestra desinteresada colaboración y reitero a todas ustedes, en el abrazo que les acompaña, el tratamiento del reconocimiento de todos nuestros bravos soldados por su coraje de defender la Patria hasta morir.

Sin otro particular hago propiamente la oportunidad para expresarle las consideraciones de mi más alta

DO y EA

[Firma]
ALBERTO DONA, Jefe de Sección
SECRETARÍA ESCUELA INGENIEROS

CLASE ESPECIAL DE COCINA

Continuando con las clases programadas para este año, por la Comisión de Damas de UGAB, el lunes 9 de agosto ppto. se realizó en la sede de la institución, una clase especial de cocina, que estuvo a cargo de la profesora Dora de Salgado, ecónoma, vicepresidente de la Asociación Argentina de Ecónomas y Gastrónomas.

La prof. Salgado, con la claridad y el buen gusto que la caracteriza, presentó, en esa ocasión, diferentes especialidades: una entrada, un plato principal y dos variedades de tortas.

Si la oferta de caviar fuera tan abundante como la de las patatas, el tipo de cambio entre el caviar y la moneda que se utiliza para comprarlo entre el caviar y los demás bienes ofrecidos en el mercado — se modificaría considerablemente. En ese caso, uno podría conseguir caviar con mucho menos sacrificio que el requerido hoy día. Del mismo modo, si se incrementa la cantidad de moneda ofrecida en el mercado, el poder adquisitivo de la unidad monetaria también decrece.

Cuando en el siglo XVI los recursos de oro y plata fueron descubiertos y explotados en América, enormes cantidades de esos metales preciosos fueron transportados a Europa. El resultado de este incremento de la cantidad de moneda fue una tendencia general al alza en el movimiento de los precios. Del mismo modo hoy, cuando un gobierno incrementa la cantidad de moneda de papel, el resultado es que el poder adquisitivo de la unidad monetaria comienza a caer y consecuentemente los precios suben. Esto se llama *inflación*. LUDWIG VON MISES.

DR. RUPEN RUPENIAN

Contador Público

Tiene el agrado de comunicar que ha trasladado su estudio a la calle Paraná 539, 4º Piso Of. 29, T.E. 46-6727.

UGAB AJASAJO A LA PRENSA

A expresa invitación del Consejo Directivo de la filial local de la Unión General Armenia de Beneficencia, el martes 10 ppto., en horas de la noche, se realizó en su sede de la calle Acevedo, una reunión para agasajar a los medios periodísticos locales de la colectividad, como así también a las entidades regionales de Hadjin, Marsh y Aintab. Estaban presentes "La Voz Armenia" audición radial, los semanarios "Sharyum", "Seván" y "Sardarabad".

En el transcurso de la reunión, se visitó el gimnasio del Complejo Educativo, Deportivo y Cultural "Alex Manoogian", cuyas obras ya están finalizando y listas para ser inauguradas el próximo 5 de septiembre. Luego de la visita en el salón de reuniones del Consejo se sirvió un refrigerio durante el cual el Sr. Vahram Hairabedian dio la bienvenida a los presentes e invitó a hacer uso de la palabra al Sr. Juan Mateossian. El Sr. Mateossian se refirió a los detalles de la inauguración que cuenta con los altos auspicios del gran benefactor Alex Manoogian y la presidencia de la máxima autoridad

religiosa de la Iglesia Apostólica Armenia, en la Argentina, Rev. Krikoris Puniatian, y la asistencia del presidente de Liga de Jóvenes Mundial y miembro del Consejo Central de la UGAB, Dr. Berdj Setrakian.

Luego, habló el Sr. Rubén Kechichian, presidente de la Regional Sudamericana de Liga de Jóvenes de UGAB, quien destacó que la XI Olimpiada Sudamericana es la tercera que UGAB realiza este año. La primera, en abril ppto., se desarrolló en Chipre, para aglutinar la juventud de Parecordzagán de Suiza, Alemania, Austria, Líbano, Siria, Israel, Jordania y Egipto. La segunda, tuvo lugar en junio, en Toronto, Canadá, con la asistencia de delegaciones de más de veinte filiales del Este y del Oeste de los EE.UU. y Canadá.

Esto, por supuesto, es el resultado de un trabajo organizado y coordinado por las autoridades máximas de UGAB, comenzando por el presidente Alex Manoogian, quien — como se sabe — dispuso ya de un millón de dólares para los movimientos juveniles.

Luego de estas palabras y para finalizar, habló el presidente, Sr. Hovsep Youssefian, con el objeto de agradecer la presencia de la prensa y destacando las características de universalidad y amplitud de espíritu propios del accionar de Parecordzagán en el mundo. Destacó la fidelidad y el respeto que UGAB dispensa a las jerarquías de la Iglesia Apostólica Armenia, que la ponen como la primera benefactora de la Santa Sede. Para Parecordzagán, Armenia y Etchmiadzin representan la piedra basal de su apostolado.

En la parte final, para agradecer el agasajo hicieron uso de la palabra el Sr. Samo Sarkisian, en nombre de "Sharyum", el Sr. Minas Erchenian en nombre de "Hadjin", el Sr. Azad Jaian, en nombre de la "Unión Cultural Armenia", el Sr. Zareh Hovanessian, en nombre de "Seván" y el Sr. Mihran Sarafian, en nombre de "Sardarabad".

Todos expresaron su conformidad y felicitaron a la UGAB por los logros realizados, comprometiéndose a continuar respaldando a la que es — sin lugar a dudas — la primera institución civil de la Diáspora armenia.

DIA DE LA MADRE

Como ya es tradicional, el día de la Virgen María es dedicado a evocar su figura como madre del Señor, y, a su vez, a exaltar la maternidad en general. La Iglesia Armenia dedica ese día a recordar el "día de la Madre". Por ello, en los sermones del domingo pasado el centro de mensaje fue, justamente, — en primer lugar — el recuerdo de la Maternidad Divina, la Iglesia como Madre, y la mujer madre. Se recordó también el hecho de que los armenios, el primer templo cristiano que tuvieron lo dedicaron a la Virgen María. Se trata de la Catedral de San Etchmiadzin, Sede de la jefatura máxima de la Iglesia Apostólica Armenia.

Pero, debemos destacar en especial, el gratificante acto que tuvo lugar en la Iglesia San Jorge de Vicente López. Los alumnos del Colegio armenio asistieron a la celebración de la Santa Misa, hicieron acto de confesión; comulgaron en recordación de la festividad y rezaron por sus madres. Acto digno de imitar por otros colegios de nuestra comunidad; que muestra la preocupación y el celo que ponen las autoridades directivas de la parroquia, la dirección del Instituto y el cura párroco.

ARMENIG EN REGINE'S

Tal como estaba previsto, el lunes 16 de agosto ppto., se realizó el cocktail danzante organizado por la agrupación juvenil "Armenig" de la Asociación Cultural Tekeyan, en uno de los clubes privados más sofisticados de esta capital, Regine's.

Numerosos jóvenes, respondiendo al llamado de Armenig, se hicieron presentes en lo que se convirtió una cita de honor, para pasar una velada agradable, al son

de una música de gran nivel y en un ambiente realmente acogedor.

Los entusiastas amantes de la música y la danza prolongaron su estadía en el local hasta ya comenzada la mañana del día 17.

Por otra parte, debido a que la capacidad del local estaba completamente colmada, numerosos jóvenes, que no habían reservado sus tarjetas con anticipación, debieron partir sin poder participar de la grata reunión.

ARMENIG PIDE DISCULPAS

A todos los que no pudieron entrar a REGINE'S porque la capacidad del salón estaba colmada, y los invita cordialmente a participar de su siguiente actividad que será anunciada próximamente.

Se necesita empleada con conocimiento de movimiento de caja.

Edad: de 27 a 35 años

Dirigirse telefónicamente al: 48-6978/47-2020

Preguntar por el Sr. Juan

EDITORIAL:

LA NUEVA ETAPA

Surgida de la necesidad que tenían las comunidades armenias de la América del Sur, de contar -como en otros lados- con un vocero de los ideales demócratas liberales (Ramgavár Azadagán) es que "Sardarabad" vio luz, con el esfuerzo de un pequeño grupo de jóvenes idealistas.

Vino a llenar un vacío necesario en estas latitudes, integrándose a la cadena de oro que la Organización Demócrata Liberal Armerña tiene en el mundo a través del diario "Zartonk" de Beirut, del "Balkar" de Boston, EE.UU., "Arev" de El Cairo, Egipto, biseemanario "Nor-Or" de Los Angeles, EE.UU., semanario "Nor Ashjar", de Atenas, Grecia, semanario en inglés "The Armenian Mirror Spectator", de Boston EE.UU.; Revista Literaria "Shirak" de Beirut, Líbano, y una serie de audiciones radiales de Medio Oriente, Europa y EE.UU.

Junto a "Sardarabad", en la misma fecha nace "Abaká", en Montreal, Canadá, semanario trilingüe armenio, francés e inglés; más tarde, la audición la "Voz de Tekeyan" en Montevideo, Uruguay, y en 1981, el mensual "Erepuñ", editado en Londres.

Todo esto demanda esfuerzo intelectual y económico y una importante organización. Pero más que nada, fe en el trabajo a realizar. Donde los ideales están en claro y se basan en la realidad, el trabajo se simplifica y brinda frutos.

En estos momentos, en que el mundo tiende a ponderar más lo material, pareciera haber un movimiento de reflorecimiento en nuestras filas, como desafío a los acontecimientos.

La cuestión territorial armenia; un genocidio aún no reconocido por los trucos e impune; una diáspora, que necesita protección y guía, que reclama justicia por la sangre vertida; la defensa y propagación de la doctrina cristiana; el respeto y sumisión por las jerarquías de la Iglesia Apostólica Armenia, encabezadas por el Catolicós de todos los armenios; el mantenimiento de la cultura y las tradiciones armenias; la difusión de los principios demócratas-liberales que preservan la dignidad del ser humano, son las bases sobre las cuales descansa el edificio de la O.D.L.A.

Para el pueblo armenio, nació el partido Armenagán en 1885, que fue una de las organizaciones que se acopló en 1921, a O.D.L.A. Creado en suelo armenio, en Van, el partido Armenagán tuvo a la cabeza a Meguerditch Portugalian, Meguerditch Avedisian y Meguerditch Jrimian, Catolicós, conocido como Jrimian Hairig, para luchar por la cuestión armenia.

Ramgavarutian dio importantes figuras en la epopeya libertadora armenia. También en las letras, y en muchos campos, la O.D.L.A. sigue brindando importantes servicios a la armenidad.

La patria Armenia, y su pueblo también pertenecen a su ámbito de acción. ODLA quiso siempre el bienestar y la seguridad del mismo. Bajo gobierno propio o en su forma actual como estado federado a la URSS, la ODLA, y a pesar de las grandes distancias que lo separan en el orden ideológico, jamás realizó acción u omisión alguna, cuyo fin fuera perturbar o alterar en forma alguna la paz y la seguridad del pueblo de Armenia.

Para la O.D.L.A., el amor a Armenia y a su pueblo no admite ningún tipo de condicionamientos.

Nuestra lucha no es fácil. Tampoco es fácil la lucha de los peces que se debaten contra la corriente para llegar aguas arriba, desovar, multiplicarse y expandirse. Y nosotros aquí, en Sudamérica, como en todo el mundo aceptamos el desafío.

La prueba la tenemos hoy, con la presentación del número 201 de nuestro periódico. Comenzó como quincenario. Eramos pocos. Hoy tenemos el semanario. Tenemos el Suplemento juvenil. Jóvenes y mayores, imbuídos de los mismos ideales, con respeto mutuo, con tesón y ahínco, nos lanzamos a esta nueva etapa de nuestra vida. Con el crecimiento de nuestros números editados, hemos crecido numéricamente. Ya somos más. Y seguiremos creciendo. Hay muchas cosas para resolver. La comunidad nos necesita y nos apoya, material y moralmente. Nos alienta para que continuemos con la línea que pretende la unidad de la colectividad, mas no la uniformidad, como algunos pretenden.

Para ello en esta etapa que comenzamos hoy, con los mismos ideales y las mismas convicciones, continuaremos nuestro servicio en aras de los supremos intereses de la armenidad.

GANTZA

El altísimo Abul y negras montañas, erguidas juntas gloriosamente, sobre sus espaldas aún más elevadas que Chavajk mantienen escondido un diferente mundo...

Silva Gabudikian en los festejos.

En este mundo, se encuentra el Gantzá, el más grande y renombrado de los ochenta pueblitos armenios del antiguo Chavajk. Alrededor de la aldea, forman sus rondas punteagudas montañas, que en el crudo invierno tienen un aspecto rudo; pero, en el verano se visten con sus mantos verdes de flores multicolores.

El Gantzá de hoy, de cerca de 3800 habitantes, tiene una historia de 150 años. Los armenios emigrados de Garín, no han fundado su aldea en un lugar desierto. En el centro del pueblo, todavía están de pie las dos iglesias de piedra, que llevan esculpidas como fecha de construcción, el siglo XIII. Uno de los certificados de nacimiento de la aldea es la fortaleza semi-destruida que está situada sobre las faldas rocosas de la montaña.

Fundamentalmente, se ha cambiado hoy el aspecto de Gantzá. Una de las pocas construcciones que se han conservado del pasado es la casa con techo de adobe del cura Padre Sukias, el hogar de la niñez del famoso poeta

armenio Vahan Derian. Bajo ese techo, han sido agasajados los grandes poetas armenios Hovannes Tumanian, Avedik Isahaguian y otros.

Veinticinco años atrás, esta casa fue convertida en museo. En el patio, está la estatua de Vahan Derian. Al lado del museo, se encuentra la nueva sala de exposiciones con muestra de libros, fotografías y documentos sobre la vida y la obra del ilustre poeta y hombre público.

Millares de personas visitan anualmente la casa-museo Derian. En el penúltimo domingo de julio de 1967,

bajo los auspicios de la acción del diario regional "Aurora", se organizó el día de la poesía de Derian que se transformó después en una fiesta tradicional. Esa conmemoración popular se convierte, cada año, en una brillante demostración de amistad de los pueblos y de la literatura.

Participan de los festejos conocidos escritores armenios, georgianos, beljanos, científicos, trabajadores de la tierra. Los poetas leen sus nuevas obras y actúan grupos artísticos. En muchas ocasiones han brindado su cordial participación la poetisa Silva Gabudikian, los escritores Hamo Sahian, Vahakn Tumanian, H. Hovhannesian, Davoian y muchos otros famosos intelectuales armenios y de naciones vecinas. El presidente de la Academia de Ciencias de Armenia, el Profesor Vahakn Hampartzumian ha visitado fervorosamente líneas en el libro de oro del museo.

De "Hairenik Tzab"

Traducido por Jorge Sarafian

NO NOS MEZCLEN

No nos mezclen a vuestras razas de salvajes osos; nuestra patria en ruinas, es antigua y santa. Así como nuestro Luminoso Monte ha visto nieves por siglos también no son novedades amargura y traición para nosotros Babilonia ha sido nuestro adversario, -mira-, se ha perdido sin dejar rastro; ha pasado como la mala niebla. Asiria ha sido nuestra enemiga, -he aquí-, que es campo raso su tierra; no ha quedado piedra sobre piedra. Es vigorosa nuestra alma -hija de siglos- nuestro corazón ha soportado mucho fuego y destrucción. Mi tierra ha visto horrores y muchas penas; allí cada canto es un llanto; cada libro, una tragedia. Hemos sido cautivos -no esclavos- águila cautiva, siempre nobles ante la maldad y generosos ante el malvado. Los bárbaros vienen y pasan sin dejar huellas; pero nuestra palabra real, permanece para siempre. No comprende vuestra alma perezosa y extraña; es templo nuestra tierra y santa cada piedra. Las pirámides egipcias tomarán polvo; tú, Patria mía, brillarás refulgente como el sol. Igual que el ave fénix, saldrás del fuego de las cenizas; saldrás con nueva belleza y gloria deslumbrante. Animate corazón, levántate con inquebrantable fe, parate orgulloso como nuestro monte luminoso está de pie.

Traducido por Jorge Sarafian

VAHAN DERIAN

DR. BARTOLOME MITRE SU FELLECCIMIENTO

El jueves 12 de agosto, ppdo., falleció en esta capital el Dr. Bartolomé Mitre, quien desde el año 1950 se desempeñara como director del diario "La Nación".

Nacido en 1909, bajo su dirección, el diario alcanzó su momento de mayor esplendor, con la habilitación del edificio que hoy ocupa, la adquisición de nuevas máquinas rotativas y la modernización de sus talleres.

En el transcurso de su relevante actividad, el Dr. Mitre recibió diversas condecoraciones en mérito a su laboriosidad, otorgadas por los gobiernos de Perú, Chile, Brasil, Italia, Francia y España, entre otros.

Sus restos, que fueron velados en la sede del diario, descansan en el Cementerio de la Recoleta.

NOTA DE LA REDACCION

En nuestro número anterior reproducimos una nota del matutino "La Prensa" firmada por Juan Fariña. Ante los numerosos llamados y cartas que hemos recibido por parte de nuestros lectores, debemos aclarar que no compartimos ni los términos, ni el espíritu de la citada nota.

Manifestaremos nuestra opinión en nuestro próximo número.

ՊԱՏՈՒԱԻՈՐ ՀԱՆԳՐՈՒԱՆ ՄԸ

Մարտարապատ նախորդ թիով լրացուց 200րդ հրատարակությունը: Սփյուռքային թերթի մը համար չափանշական է հասնիլ 200 թիվն առաջը հիմերու վրայ դրուած ըլլալուն, երբ մանաւանդ ու նաեւ նկատելի անոր յարատեւ վերելքն ու կազմակերպութիւնը, անձնակազմի, խմբագրական մարմնի եւ արդիական սարքերու տեսակները: Ան սկսաւ որպէս երկշաբաթաթերթ եւ 1981, տարեշրջանին սկիզբէն՝ որպէս շաբաթաթերթ լոյս տեսնել, անընդմէջ, հրատարակելով որոնցը բացած է երիտասարդ սերունդին, «երիտասարդական Յանդարտութիւն»:

Իր այս վերջին քայլը աւելի քան քաջակերպ եւ անոր համար որ Մարտարապատ այս կերպով ապահոված է ըլլալ իր հետադարձ ապաստանը, որուն պիտի վիճակի ի վերջոյ առաջնորդողի պաշտօնը սփիւռքի մեր ընկերային կենտրոնը:

Գաղափարական սկզբունքներուն հաւատարիմ, Մարտարապատ եղաւ լայնախոհ եւ ազատատենջ եւ թարգմանը՝ գաղութիս ազգին մտահոգութիւններուն, աշխատելով գտնել հասարակաց լեզու բոլոր անոնց հետ որոնք անկեղծ գտնուեցան խօսքով եւ արարքներով: Մարտարապատը լոյս տեսաւ պահանջներու հետեւանքով, եւ կը շարունակէ յարատեւորէն արձագանգ հանդիսանալ այդպահանջներուն, որոնք գաղութային են ծիրէն կը ձեռքազատուին եւ կը ստանան ազգային դիմագիծ, ընդհանրապէս, պաշտպան կանգնելով հայ դատին, հաշտակցականման ուխտին, հայ մշակոյթին, հայ եկեղեցիին եւ Հայրենիքին:

Յետադարձ ակնարկ մը բաւական է ապացուցանելու անոր անցած լուսատը ճանապարհը, եւ ընդունիլ անոր բերած նպաստը, որ իր բարոյական ծառանգութիւնը կը կազմէ: Որիչ առիթով անորադարձած ենք թէ Մարտարապատ անհատի մը կամական արտայայտութեանը յանձնուած թերթը մը չէ եղած հրատարակութեանը առաջին օրէն իսկ: Բազմաանգամ է անոր խմբագրական կազմը, ինչ որ կը բխի ռամկավարական անշեղ սկզբունքներէն: Եւ թերթ մը, մեր կարծիքով, պարտի՛ աղայս ըլլալ, իր ժողովրդամուտ ծառայութեանը մէջ, գերծ մնալու համար սալաթաթմաներէ, որոնք կրնան պատահիլ կամայ թէ ակամայ:

Մեզ համար անասնման ուրախութեան առիթ է որ կրցած ենք հասնիլ գաղութիս հայ հասարակութեան մեծամասնութեան արտին եւ անոր տալ հոգեկան, մտային ու գաղափարական բաւարարութիւն, որոնք վստահութիւն շահելու առաջնահերթ պայմաններ են: Մարտարապատ պիտի մնայ պատուանդանի վրայ, որքան աւելն իր պատկանած գաղութին, իր սիրելի ժողովուրդին, իր ազգային մտորութեանը, իր հաւատքին եւ հայրենիքին անասանութեանը համար ինքզինք գինորագրած է: Անշեղ լոյսով եւ հաւատքով ան իր հաշեացքը ստեղծած է ապագային, իրեն համախոհ քոյր թերթերուն ինչպէս նաեւ բովանդակ հայ մասնուղին միակամակնելով իր հեղեղեղ հօրացող ճիգերը:

Հայաստանի Համայնագիտարանի 7-րդ Հատորը

Վերջերս լոյս տեսաւ «Սովետ-Հայաստանի Համայնագիտարան»-ի 7-րդ հատորը, 720 էջ, 100,000 տպագրանկով: Այս հատորը կ'ընդգրկէ 2, 3, 4, 5 եւ Մ տառերով սկըսող 3250 բաներու մասին յօդուածներ, 1482 նկարներով, քարտէսներով եւ յատուկագծերով: Բովանդակաւից յօդուած մը նուիրուած է Մեծ եղեռնին, Օսմանեան թրքական ցեղասպանութեան, որուն զոհ զացին մօտ երկու միլիոն հայեր եւ որ կը ձգտէր համաթուրանական քարոզութիւն մը ստեղծելու: Հանրապետութիւններու շարքին մանրամասն կերպով ներկայացուած են Ղազարի, Ղարաբաղի եւ Ղրիմի Ս. Հանրապետու-

ԶՕՐ. ԽՈՍԷ ՏԷ ՍԱՆ ՄԱՐԹԻՆ

132 տարի առաջ 1850 թուականին այս վարանցիկ աշխարհին վարիքի մէջ ածբեր փակեց Արիսթիքիանի մեծագոյն գաւակը Զօր. Խոսէ տէ Սան Մարթին, իր ետեւ թողով միայն Արիսթիքիան, որպէս անկողնայտի ծառայագր իր ազատարական պայմարին, այլ նաեւ յարեալ էոյր երկիրներ, անոնց տալով իմենալարութեան իրաւունք:

Զօր. Սան Մարթին կը մնայ իրին ոգի Հարաւ Ամերիկեան երկրներու մեծամասնութեան համար, որոնք փշրեցին սարկութեան շրջանները եւ վերէն ստիճակ գաղափարական առօրինակ շրջանի:

ՀՈԳԵՀ. ՀԱՄԱԶԱՍՍԳ ՎՐԳ. ԳԼԸՆԾԵԱՆԻ ԳԱՍԱՆՍՍՈՒԹԻՆԸ

12 Օգոստոսի հինգշաբթի գիշեր, Համազգայինի դաստիարակներու շարքին, Տաղեան Գրադարանի ընթերցասրահին մէջ դասաստեց Տոգչ. Համազասպ Վրդ. Գլընճեան նիւթ ունենալով՝ «Հայր Դեռնոյ Ալիշան, 80 տարի եւջ»:

Միեւնթեաններու այսպատկառելի աշխարհագրագետին, պատմագիրին ու բանաստեղծին մասին յարգելի դասախօսը տուաւ լայն ծանօթութիւն, որոնք ճոխացան պատկերասփռումներով:

Ալիշանի ստեղծագործական ծառայող Հայ դասական գրականութեան մէջ, իբրեւ Հայրենաշունչ ստեղծագործութիւններ, նաեւ Հայրենիքի մէջ գրած է իւր ճանաչողութիւն: Ան բախտատուութիւնը չէ ունեցած Հայրենի Տոգի վրայ ապրելու եւ սակայն տուած է մանրամասնութիւն, հարկները ընդունելով հիմ եւ խարիխ Հայ ժողովուրդին:

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՈՐԻԻ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ՀԱՏԸՆՏԻՐԻ Ա. ՀԱՍՈՐԸ

Երեսանի պետական համալսարանի հրատարակչական լոյս տեսած է «Հայ ժողովուրդի պատմութեան» քրտատմա-տիւր» Ա. Հասորը, որ տեղ գտած են Հայաստանի պատմութեան հին ժամանակներէն (Ն. Ք. 15-րդ) մինչեւ Ք. դարու կեսերու հիմնական շարքերը: Հայաստանի պատմութեան մէջ, որ կը կրկնաւորուի պատմական հասարակարգը Հայաստանին խորապէր, ամբողջական են Հայկական բնաւարտի հնագոյն դասակարգային հասարակութիւններու, Հայ ժողովուրդի ծագման, երեսանդու-նիներու հայկական պետութեան, Հայաստանի հիւնարանի ժամանակաշրջանի, Արշակունիներու հայկական պետութեան վայ շրջանի, հին հայկական մշակոյթի մասին դրայութիւն ունեցող աղբյուրներու կարեւոր վկայութիւնները՝ մանրամասն ծանօթագրութիւններով եւ բացատրու-թիւններով: Գիբքին Երկրորդ ժամանակ, որ ունի «Հայաստանի վայ ֆիլոսոփիայի դասախօսութեան» խորապէր, կը բովանդակէ Արշակունիներու հայկական պետութեան վերին շրջանի, Ն. Ք. դարերու հայկական ազատարական ու ընկերային շարժումներու, ընկերային-անտեսական յարաբերութիւններու, վայ առաջադիմական հայկական մշակոյթի մասին գոյութիւն ունեցող աղբյուրներու վկայութիւնները: Ի տարբերութիւն առաջին ժամանակ, որ կը զերակուեն այլ լեզուներով աղբյուրներու վկայութիւնները, այս ժամանակ առաջադիմական է Հայ մտանկութիւններու համապատասխան երկերէ բաղուած հատուածներէ: «Քրտատմաբան» պիտի լազկանայ շուք հասարակութիւն, ընդգրկելով Հայ ժողովուրդի պատմութեան վիտորը հարցերու մասին հայերէն եւ օտար աղբյուրներու մէջ պահպանուած կարեւորագոյն վիտորութիւնները՝ հնագոյն ժամանակներէն մինչեւ մեր օրերը: Ա. Հասորը (Դեռնոյ 1000 էջ) կազմած են Պ. Յովհաննեսեան եւ պատմաբան Փրոֆ. Ալոտ Արբաճեան:

ՊԵՐՃ ԶԵՅՈՒՆԵՆԵԱՆԻ ԹԱՏԵՐԱՆԱՍԻԸ ԲԵՄԱՐԻՈՒԱՅ ԵՄՈՍՈՒՍԱ

Մոտիւսայի «Մայրաքաղաքի հրամայում» Թատրոնի մէջ տեղի ունեցած է Պերճ Զեյիսեանի «Աստուածներ ու մարդիկ» թատերախաղի ստեղծման անդամները կրեալ թատերախաղի թատերախաղի խմբակներով:

եւ այլոց մասին: Մարտիկոյ մասին արուած է ընդարձակ տեղեկութիւն անոր ուժի հայկական եկեղեցիներուն եւ Հայ գաղութի պատմութեան վերաբերելով: Լայն տեղ յատկացուած է Երեսանի Մատենադարանին, որ կը գտնուի 18627 հայերէն ձեռագրերով: Հանրագիտարանի ուղարկու-նիքներն են՝ ճարտարագիտութիւն, մանրամասնագրութիւն, մատենագրութիւն, եւլ. Բ.Վ.

ՅԱՐԳԱՆԻ ԸՆԹԹՐԻԻ Ի ՊԱՏՐԻ Հոգչն. Յարութիւն Ծ. Վրդ. Մուշեանիւն Բանայական Ձեռնագրութեան 40 ամեակին եւ իր կրթական գործունէութեան առթիւ 21 Օգոստոսի շաբաթ օր ժամը 21.30ին

Medias y Art. de punto POBIG DE Aram Guezikaraian Alcazáz 5314 (1407) Cap. Fed. T.E. 566-7361

RIGAR'S Camisera exclusiva

ZACARIAS DOLABJIAN DOCTOR EN MEDICINA CLINICA MEDICA - QUIROPRAXIA - REUMATOLOGIA Jueves 17,30 a 20,00 hs. Gorriti 4804 esq. Acevedo.

ՄԱՀ ԵՒ ՅՈՒՂԱՐԿԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ ԸՆԿԵՐՈՒՀԻ ՇԱՔԷ ԻՓԵՔԵԱՆԻ

Կեանք մը եւս չի ջնջուաւ: Կեանք մը, որ սակայն ստորիլ մը չէր եղած սուբյուկէս, ալլ ապրում մը չուսակ, ապրում մը սուրուստի, ապրում մը հաշտարտի: Եւ այդ կեանքին չի ջնջուաւ հետ, փոխուեցաւ: Եւս սպասման փամփայտ կաշի մը, քոնի որ ան կեանքին կողմէն էր մեր մտաւոր սնցեալի պատմութեան, Ըլլալով անգրգանիկ դուստրը այդ պատմութեան մէջ գերակատար քննելէն մը յետո՛ւ Միւրան Տամատեանի, որուն ապրումները ան բաժնած էր հոս թէ՛ Կիլիկիա:

Անցաւ կեանք մը, բայց իր ետին թողուց մեր կիլիկիական գեղարուեստական կեանքին մէջ հետք մը, զոր ան դաժած էր հոն ոչ միայն իր անցեալի դարձուցեալները, այլեւ նոյնիսկ իր վերջին շրջանի անգրգանիկ կեանքը:

Եւ մասունք մը սուս յատնել ետք, բայց ոչ թէ պոլլաբլէ, որովհետեւ ան իր կեանքի աւարտին կը մտնուար փիլիսոփայութիւն, անցեալ կիր: Կէ, 27 Յունիս 1982ին, առաւօտեան ժամը 11ին, տամատեանի կողմէն լրացաւ ըմբռնած իր աչքերը կը փոխ-

ՆՈՒԻՐՈՒԱՏ ԷՐ ԱՐՇԱԿ ԶՕՊԱՆԵԱՆԻՆ

Նրեանի Գրողների Տան մեծ դանդաղում կայացաւ հանդիսարար երկույ՝ նուիրուած Արշակ Զօպանեանի ծննդեան 110ամեակին:

— Արշակ Զօպանեան իր ապրած 82 տարիների մեծագոյն մասը՝ պատանեկան տարիներից մինչեւ խոր ծերութիւն, նուիրեց հայ ժողովրդին եւ դարձաւ նրա երեւելի երայնուարներից մէկը, որը պատկանում է Անտանի եւ Արեւիքի, Լեռնի եւ Շիրվանգաղէի, Կոմիտասի եւ Թումանեանի, Իսահակեանի, Օտեանի ու Ջօհրայի շույլ սերնդին, — բացման իր խօսքում սաաց արձակագիր, Հայաստանի Գրողներու Միութեան վարչութեան քարտուղար Պերմ Զէլ-թունցեանը, այնուհետեւ անդրադառնալով Զօպանեանի անցած արգասաւոր ու ժողովրդանուիր կեանքի ուղիին:

«Արշակ Զօպանեանը բնագրատ» նիրով գեղուցումով հանդէս եկաւ քանասիրական գիտութիւնների Տոբթոր Վագգէն Գարրիէլեանը: Բանասիրական գիտութիւնների բեկնածու Վլադիմիր Կիրակոսեանը խօսեց Արշակ Զօպանեան քանաստեղծի մասին:

Արձակագիր Շաքէ Վարսեանը ներկայացրեց Զօպանեանի հասարակական գործունէութիւնը: Իսկ երիտասարդ գիտաշխատող Լեւոն Չուգալցեանը անդրադարձաւ նրա արուեստարանական վաստակին:

Ասումնեղներն ընթերցեցին Զօպանեանի ստեղծագործութիւններից, Շաքէ Տատուրեանը յուշեր պատմեց նրա մասին:

ՄԱՅԱԹ ՆՈՎԱՅԻ ԵՐԵԿՈՅ ՄԱՐԱՇ ՏԱՆ ՄԷՋ

Մեծ հանդիսով վայելեցինք Մարաշի Հայր. Միութեան Տնօնակց Օժանդակին կողմէ պատրաստուած թէյաստեղծի իր անկական գեղեցիկ արահին մէջ, Ստանուտի մին, որուն գեղարուեստական բաժինը ամբողջութեամբ նուիրուած էր հայ մեծագոյն աշուղին՝ Սայաթ Նուայի կեանքին, երաժշտութեան եւ քանաստեղծութեան:

Տիկ Մարի Մանուշակեան բացումը կատարեց այս ընթացք տուաւ որուայ հանդիսութեան:

Վարագոյրը բացուելուն, արդէն իրտա հետաքրքրական տպարարութիւն մը ձգեց ներկայներուն վրայ: Տիկ Տաշի շնորհակցան կեանքի պատկերով կը ներկայացնէր հայ արուեստը: Բնմիկ խորը, մորա եւ Մարկարիթա Ֆերմանեան ճշդերն ջութակով եւ դաշնակով կը ներկայանային մեծանուն աշուղէն հոգեմայլ երգերով, մինչ Տիկ Շ. շնորհակցան սպաներէնով կուտար դրուակները Սայաթ Նուայի կեանքին:

Հանդիսութեան յաջողութեան իրենց Ստանուտի մասնակցութիւնը բերին երգչուհիներ՝ Ալիսիա Օրջանեան տե Գոյարեանեան ու Մառալ Թորիկեանը: Հայերէն եւ սպաներէն արտասանական կատարումներով անցինք ներկայները Լուիզա Քեռեքեանն ու Ապրիլեան Գազանեանը:

Այս հանդիսութեան համար յատկապէս պատրաստուած գունագեղ տաբարակները անի կայարդաքն տուին կատարումներուն:

Հանդիսի մը պարզ նակարագրութեան անի պիտի ուզէի անոր ոգիին բազմացել, որ միութեան անդամուհիները կրցած էին հասնիլ, հայ մշակոյթին տալով իր բարձր նշանակու-

թիւնը, թարգմանը հանդիսանալով հայ հոգիին անմահութեան, որ չի մաշի որ չի հատնիր: Մեզի հասած այդ երաշալի ժառանգութիւնը, բոլոր հայկական կազմակերպութիւնները պարտականութիւնը ունին փոխանցելու յաջորդ սերունդներուն:

Այս հանդիսութիւնը պարզ թէյասեղան մը ըլլալով անի մեզի կուտար հայ արուեստին նաշալը:

Նքէ Սայաթ Նուայ պահ մը կեանքի գար այդ օր եւ իր աչքերով տեսներ թէ օտար երկնքի տակ հասակ նետած ներ սերունդը ինչպէս կը ցանկար հայ մշակոյթի ժողովման ու վերելքին, եւ ակնաջարկ ըլլար անոր շատ անգամ բոթով լեզուով ընձեռած՝ խօսքի, երգի եւ նուագի նուագումներուն, անտարակոյս երջանիկ երթումներով «Գոյվ» մը պիտի հիւսեր այս գոյասեւումն պայտարին նուիրեալ գիտարներուն:

Այս իրտա հանքի մը բողոքարին մէջ, փակման խօսքը ըրաւ Տիկեանի Ատնեան պիտուի Տիկ Շ. Հրանուշ Պայեանը եւ իրախտսեց եղած ջանքերը, շնորհակարութիւն յայտնեց արուեստագիտուհիներուն այս գեղեցիկ աշխատանքին համար:

Գործին յաջողութեանը մէջ կարեւոր դեր ունեցած են անդամուհի տիկիները Մարի Մանուշակեանն ու Մառի Սարանեանը:

Հայ մշակոյթը կանգուն պահել կը նշանակէ անասան պահել հայ ժողովուրդը:

Մեր ջարմագին շնորհակարութիւնները:

ՍԵՒԱՉՈՒՀԻ

ԱՌԱԿԻ ՄԸ ՊԷՍ

Արդարութիւնը՝ մարդու տարագով — թէ եւ քացայայտ տարբերութեամբ մը Սովորականէն — ծայրու հանք եւ — եւ ինչո՞ւ չըլլայ գործ է վերջապէս — չեն հետաքրքրուիր մէկ կողմ եւ նետիր:

Խելք գրուելու քանի մը հոգի Նիստ եւ գումարեր «ըստուգեմ գիտեմք ինչո՞ւ է պակասը» ըսեր տարք եւ գործէ հասկըցող դատարար կոչուած պաղ ու տաք տեսած գիր ու գիրք մաշած մարդու մը տարք:

Մարդը գայն մէկ աջ մէկ ձախ դարձուցր պապ ըսեր է.

«Հարկա՛ւ չեն գրներ սար ո՞ր կողմը մարդու է նրման թէ աջէն նայիս ձախն է վիրարութե ձախն է վիրարութե ձախն է վիրարութե այնքան վիրարութե որ բուժում չունի ինծի ծանօթ է այս դէմքը դպրուհի նայումարդուն հետ կեանքի է կոչուած քայց մանք անոր եղած է ընդհուպ: Դու՛ք անոր ի՞նչը ինծի էք բերիր քաղումն է հարկաւոր»:

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ԱՅԷՄԵԱՆ

ՄԱՅՐԵՐՈՒՈՒ ՕՐԸ ՏՕՆՈՒԵՑԱՒ ՀԱՅ

ԿԵՂՈՐՆ ՄՐԱՀԻՆ ՄԷՋ

Մանրամասնութիւններ յարդրիւ:

CERRAJERIA Y PLOMERIA "ROMERO" Reparación y venta de toda clase de cerraduras y plomería en general Lomas 722 Tel: 47-1924

CORO GOMIDAS CONCIERTO DE MUSICA SACRA ARMENIA Parroquia Santa Rosa de Lima Av. Belgrano y Pasco SAB. 21 DE AGOSTO 20.30 hs. ԿՈՄԻՏԱՍ ԵՐԳՉԱԽՈՒՄԲ ՀԱՄԵՐԳ ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԵՐԱՇՇՏՈՒԹԵԱՆ ԸՆԱԿՐ 21 ՕԳՈՍՏՈՍ ԺԱՄԸ 20.30 Տաճար Սանթա Ռոսա տէ Լիմա

ARMENIA EGIPTO - GRECIA - ISRAEL MARRUECOS - TUNEZ excursions en grupo e individuales VENTA DE PASAJES INTERNACIONALES Y CABOTAJE ORGANIZACION PIAMONTE S.A. Tel. 394-2859 394-3764 FLORIDA 253 - P. 5º - OF. G. - H 1005 - BUENOS AIRES - ARGENTINA Con la coordinación de VIVIANA MARANGOZIAN DE TOROSSIAN EMPRESA DE VIAJES Y TURISMO Leg. 2268

AUDIOVISUAL EN EL COLEGIO MEKHITARISTA

El sábado 4 de septiembre próximo, tendrá lugar en el Salón de Actos del Colegio Mekhitarian, el audiovisual "ARMENIA Y SU GENTE", acto éste organizado por el Agrupación Scouts San Var-

tán y que forma parte de los actos preparatorios de la conmemoración del 25 aniversario de su fundación. El mismo, tendrá lugar a las 17.30, en la sede el Colegio de la calle Virrey del Pino.

REGISTROS:

PROFESIONALES

Sergio M. Tachdjian
Alberto D. Tachdjian
Arturo E. Tachdjian

Los tres médicos, son hijos de Mario y Elsa Tachdjian. Finalizados sus estudios en la Facultad de Medicina de la Universidad de Buenos Aires, en 1980, los dos primeros, y en el corriente año, el tercero Sergio, es cirujano; Alberto, médico clínico, y Arturo realiza su especialización en traumatología.

CECILIA DJANIKIAN

Hija de Mihan Djanikian y María Santourian de Djanikian, tras haber finalizado sus estudios en la Facultad de Ciencias de la Recuperación Humana, en la Universidad del Museo Social Argentino, se recibió de fonaudióloga.

SERGIO MIRAKIAN

Seguendo la vocación que le inspirara su padre, el Dr. Raffi Mirakian y la constante atención de su madre, Sra. Rita Mirakian, egresó de la Universidad de Buenos Aires, con el título de médico.

¿SABIA UD. QUE...

Existen dos ciudades con el nombre de Armenia?

Una de ellas se encuentra en el Salvador, a 80 km. de la capital y cuenta con una población de 8.000 habitantes.

La segunda, perteneciente esta vez, a un país sudamericano, Colombia, tiene 15.000

habitantes y es un importante centro comercial.

Ambas ciudades fueron fundadas a fines del siglo XIX, y su nombre se debe a una reacción de los gobiernos salvadoreños y colombianos en contra de las masacres realizadas por el Sultán Abdul Hamid, contra el pueblo armenio.

Calendario de la Iglesia San Gregorio el Iluminador

Domingo 22 de agosto:
Oficia la Santa Misa: R.P. Shavarsh Mehrabian.
Coro: del "Instituto Marie Manoogian".

En nuestro próximo número, más información sobre la conmemoración del "DIA DE LA MADRE".

Hay una parte de la existencia humana que por necesidad permanece individual e independiente y que está de derecho fuera de toda competencia social. La soberanía no existe sino de manera relativa y limitada. En el punto en que comienza la independencia de la existencia individual, se detiene la jurisdicción de esta soberanía... Aun cuando fuera la nación entera la que oprimiese al ciudadano, no sería, por eso, la opresión, más legítima.

Benjamín Constant

Dr. DANIEL VANESKEHEIAN
ODONTOLOGO
Lunes y Miércoles de 14 a 20hs.
Pedir Hora T.E.: 781-9467
Virrey Loreto 2446 3º Piso Depto. B

CENA DE AGASAJO
AL
Archimandrita Harutiun Mushian
Con motivo del 40º Aniversario de Ordenación Sacerdotal y Labor Educativa

SABADO 21 DE AGOSTO - 21,30 hs. -
Salón Nor Marsh - Acevedo 1242

INVITACIONES LIMITADAS

Reservas en: Aintab - Hadjin - Marsh - UGAB - U. Cultural Armenia - Sardarabad - Sharyum

COMISION DE JUBILEO

COCINA: "CROQUETAS ESPECIALES"

INGREDIENTES:

- 500 grs. de carne de pollo cocida;
- la miga de un panco;
- 1 cda. de mostaza;
- 2 cdas. de queso rallado;
- 1 lata de choclo cremoso;
- sal, pimienta, a gusto;
- 1 huevo,
- pan rallado;
- aceite, para freír.

PREPARACION:

Picar finamente la carne de pollo. Mojar la miga de pan en leche y mezclarla con el pollo. Agregar la mostaza, el queso rallado y el choclo cremoso. Tomar pequeñas porciones del tamaño de una nuez; pasarlas por huevo batido, y rebosarlas en pan rallado. Freír en aceite bien caliente, hasta que queden doradas. Se pueden servir calientes o frías.

FUTBOL:

"Ararat", segundo

En números anteriores habíamos brindado la información que el equipo Nacional de Armenia "ARARAT" de futbol ocupaba el primer puesto en la tabla del 45º Campeonato de Futbol de la URSS. Tras empatar con el Dinamo de Minsk en primer lugar, y luego con el Dinamo de Tiflis, las posiciones quedaron de la siguiente forma:

1º Dinamo Minsk	26 pts.
2º Ararat	22 pts.
3º Medalist	20 pts.

Periódico Armenio
"SARDARABAD"
Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414 CAPITAL FEDERAL

Horario de Atención: Lun. a Vier.
de 9 a 12 y de 15 a 20hs.
Sábados de 9 a 13 hs.

Director:
NAHABET NAHABETIAN

Corresponsalia, recepción de avisos y suscripciones en:

BRASIL
Sr. Hrair Chahinian
Av. Covington 191 - Ap. 84
Cep. 05579 - SAN PABLO
Tel. 813-6731
URUGUAY
Sr. Alberto Kemarian
Yaguajón 1444
Montevideo Tel. 98-728

CORDOBA
Sr. Luis Souranian
Camacú 146
5000 - CORDOBA
Tel. 51-4883

Fotocomposición y Negativas
IMPRESIONES BAKRAK
Cnel. Niceto Vega 4779 Cap. Fed.

(viene de pág. 2)

ción en extremo alarmante.. En lo que respecta a nuestros problemas internos, debemos centrar todos nuestros esfuerzos a lograr un objetivo, la fusión de todas las razas que habitan nuestro país... sobre todo, de los armenios pues tienen inclinaciones atentatorias. Es necesario contener dichas energías..." Estos pensamientos de Fuad pashá ya ejercían su influencia sobre Hamid y algunos pashás como Said, Miuchir, Osman y otros que habían comenzado a guiarse por el principio de "sofrenar las energías" de los armenios. Se imponía un claro "olfato" político para no dar motivo a los jerarcas turcos, por cuanto ellos tenían el apoyo de la Gran Bretaña, de Alemania y de otros. Los Armenagán tuvieron la suficiente clarividencia de captar el estado amigable de los turcos. Comprendieron la situación internacional imperante y con espíritu realista adoptaron un plano de largo alcance. A dos años de haberse fundado el partido Armenagán, en Ginebra, en el año 1887, Nazarbek y sus compañeros organizaron el partido Social Demócrata Henchakian, grupo éste que, además de participar en la lucha de liberación del pueblo armenio, se declaró partidario del Socialismo, de los ideales del "Marxismo científico". El órgano de este partido era el "Henchak", que se publicaba en Ginebra. Pronto, se crearon filiales en todos los centros importantes armenios que, bajo su bandera, reunieron a una entusiasta juventud. Tres años más tarde, en 1890, se fundó el tercer partido político de importancia: la Federación Revolucionaria Armenia Dashnagsagán, creada por Cristapor Mikaelian y sus amigos. Este partido, muy pronto, trasladó su centro a Tiflis a Ginebra. Además de optar por la lucha de autodefensa y de liberación, se inclinó por el socialismo y formó parte de la 2ª internacional. El Dashnagsutlian en muy corto tiempo logró crear numerosas filiales, así como también grupos de Fedales. Es oportuno señalar que, tanto los Henchakian como los Dashnagsagán, desde el primer día de ser creados, los partidos demostraron un formidable espíritu de febriles actividades contra la tiranía de Hamid. A principios de la última década del siglo pasado, las demostraciones tanto de los Henchakian como de los Dashnagsagán tomaron perfiles serios, como ser organizar "expediciones", "actos de resistencia" y ataques de los Fedales, sobre las cuales se ha escrito en demasía y exageraciones en los respectivos órganos "HENCHAK" y en "TROSHAG". El sultán Hamid, quien tenía diseminados por todo el país un ejército de agentes y espías, decidió utilizar el movimiento revolucionario o de liberación armenio, como pretexto para aplicar sus monstruosos planes y asestar con ello un gran golpe tal a los armenios, bajo cuyo efecto renunciaran simplemente a la idea de seguir el ejemplo de los Servios o de los búlgaros, para lograr la autonomía o la independencia.

PIE/RECTOR
CALZADO CORRECTIVO
CON MODELOS ACTUALES.

Para usar con plantillas. Contrafuerte elevado, rígido y prolongado, con taco de Thomas. Ampla variedad de modelos con una excelente línea estética.

Se realizan todo tipo de medidas sobre Recetas de Profesionales.

Plantillas correctoras:
Ortopedia Bartamian. También las ponga a sus pies

PIE/RECTOR, ES LA VERDAD EN TODA LA LINEA.

Dto. 30% a Obras Sociales.

ORTOPEDIA
Bartamian
Av. Belgrano 1699 - Tel.: 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 - Tel.: 3-4935 La Plata